

Kui must on meie WC tegelikult?

Kas ka sina tunned mõnikord oma kempsus haisu, ehkki pealtnäha tundub kõik puhas? Koristusekspert Helge Alt õpetab, kuidas tualettruumi õigesti puhastada ja «haisukollid» taganema sundida.

Selleks, et näha, kui must on sinu kodune tualettruum tegelikult, soovib puhastusnõustaja appi võtta sinise valgusega UV-lambi. Sellist kaasakantavat väikest abimeest saab soetada elektritarvete kauplustest, näiteks Oomipoest või erinevatest internetikaubamajadest. Hind jääb sõltuvalt suurusest ja võimsusest 8–15 euro vahele.

Meie toimetaja Anne Pöder hankis selle väärt lambikesse ja asus sinise valgusega oma kodus kempsus mustuse jälgi ajama. Seal selgus üsna karm tõde – kemps

polnud pooltki nii puhas, kui Anne ise arvanud oli! Poti ümbruses olevad seinad olid ligi pooleteise meetri kõrguseni pritsmeid täis, WC-poti väliskülgedel jooksid jämedad nired, loputuskasti vajutusnupu ümbrus kubises mustusest, samuti prill-lauaalune ja potikaas. Veepritsmeid ja mustust leidis palju ka kraanikausi juures seintel ja selle välisküljel.

Helge Alt teab öelda, et just nende uriini- ja veepritsmete ning nirede sees toimuvadki mikroobilised protsessid, millest tekib tualettruumi ebameeldiv

HAISUTEKITAJATELE KÖTT:

Puhastusekspert Helge Alt teab, et sageli tuleneb ebameeldiv lõhn WC-s hoopis poti väliskülgedelt ja seintelt, mida ei peeta oluliseks puhastada. Edaspidi küüri neid erilise hoolega!

lõhn. Veel sobivad need kohad elutsemiseks kõikvõimalikele viirustele. Muide, koristuseksperti sõnul arvatakse sageli ekslikult, et telereklaamidest tuttavad «hullud haisukollid» elavad poti sees. Tegelikult aga on WC-poti sisemus ja tualeti põrand kempsu kõige puhtamad kohad, sest nende mustusele juhitakse tähelepanu reklaamides ning neid küüritakse igal koristuskorral! Samas jäävad koristamisel tähelepanuta paljud pinnad, mida inimesed tualettruumis tegelikult kõige enam katsuvad, näiteks WC-poti nupp, kaas, kraan, lüliti ja käepide. Tasuks meele pida, et ka nendele pindadele pesitsemata jäänud bakterid hakkavad ajapikku haisu levitama.

Tööde järjekord on oluline

Kuidas siis kodus kempsus kõigest haisutekitajatest vabaneda ja tualettruum briljantselt puhtaks saada?

Helge soovib koristamiseks varuda mikrokiudlappe, nõudepesuharja (just, sa lugesid õigesti!), kergelt happelist või neutraalset puhastusainet, pritsi puhta veega, potiharja ja põrandapuhastustarvikuid (kuivataja, hari, kühvel, mikrokiudlapp või mopp). Soovi korral võib kätte tõmmata kummikindad.

Kindlasti tuleks jälgida, mida ja mis järjekorras koristada ning meele tuleks pidada sedagi, et aeg-ajalt peaks lapile uue poole pöörama – ikka selleks, et vältida mustuse ja mikroobide kandumist puhastele pindadele.

Alusta tualettruumi koristamist prügikasti tühjendamisest. Kasuta prügikasti kindlasti prügikotte – see hoiab hullema mustuse kasti sisepinnalt eemal ning nii piisab vaid niisutatud lapiga ülekäämisest ja uue koti panekust.

Nii, nüüd pott. Helge kindlalt, et WC-poti puhul ilma keemiata hakkama ei saa. Tema

sõnul ei aita ka rahvasuus levivad sidruni-, äädika-, sooda- ega Coca-Cola nipid. See ei tähenda, et vajaksite tingimata kõikjal reklaamitavat kanget keemiat. Piisab nõrgalt happelisest või neutraalsest puhastusainest, mille pH on 5–8. Seda tasub ainete soetamisel silmas pidada ja otsida pigem ökopoodidest või professionaalsete puhastusainete müüjatelt. Liiga happelised ained (pH 0–3) söövitavad poti sisemust ning siis hakkab katlakivi ja mustus sinna eriti hästi külge.

Poti tavapärase puhastus on lihtne: niisuta pott, kanna puhastusaine harjale ja poti sisemusse, küüri servade alt ja äravoolutorust mustus lahti, loputa see vee alla ja jäta hari potti ligunema.

Edasi tegele kraanikausiga. Ka kraanikausi puhul on puhastusaine kasutamine otstarbekas – selle abil vabaneb settest ja katlakivist. Küürimisel aitab hästi nõudepesuhari, mis ei kraabi kraanikausi emaili, kuid on samas piisavalt kare võtmaks endaga kaasa mustust. Kui kraan, kausi pind, ääred ja äravooluauk on puhastusainega üle käidud, loputa kõik puhta veega üle ning kuivata mikrokiudlapiga. Nii jääb kraanikauss säravalt puhas.

Puhas lapp ja puhas vesi teevad ideaalse töö

Järgmiseks võta puhastamiseks ette peegel ja muud klaaspinnad. Nende puhastamiseks pole vaja muud kui mikrokiudlappi – niisuta lapp kergelt veega ja käi peegel sellega üle. Igasugustest puhastusvedelikest soovib Helge peeglite puhul hoopis hoiduda, sest need tekitavad korduval kasutamisel peeglile ja klaaspindadele kihi, kuhu jäävad sõrmejäljed ja mustus eriti hästi kinni.

Nüüd on aeg tegeleda varjatud mustusega, ehk siis tuleks üle käia rullihoidik, ukseingid ja nende ümbrus, lülitid, kraanikausi ümbruse seinad ja selle alune, kausi välispind, WC-poti ümbruse seinad. Iga puhastatud pinna järel tuleb hoolikalt kokku volditud lapil võtta puhas külg, vaid nii saab vältida mustuse puhtale pinnale edasi kandumist.

Kõigi nende pindade puhastamiseks on parim valik ikka seesama mikrokiudlapp, mida on niisutatud puhta veega. Just nimelt niisutatud, mitte märjaks tehtud, sest liigne vesi kahandab mikrokiudude

puhastavomadusi. Helge Alt teab lisada, et mõned uuringud on kindlaks teinud, et koos mustusega eemalduvad pindadelt isegi A-grupi infektsiooniviirused, muu hulgas näiteks seagripp, sest puhas pind pole nende paljunemiseks enam soodne.

Kui enamik pindu on puhtad, asu taas poti kallale. Loputa poti sisemus ja hari puhtaks. Helge rõhutab, et mingil juhul ei tohi potiharja minna kraanikaussi pesema. Loputuspaagi puhtast veest piisab täielikult.

Käi lapi puhta küljega üle ka WC-harja hoidik ja tõsta sinna kuivama. Ja pane nüüd tähele! Kõige parem on harja kuivatada rippuvas asendis ja piisava õhu käes. Suurim viga oleks harja hoidmiseks kasutada kinnist topsti või valada sellesse desinfitseerivat vedelikku. Puhastava ja baktereid hävitava toimega on see lahus vaid veidi aega – edasi saab sellest tõeline bakterite kasvulava.

Lõhnavidinat pole lahendus

Nüüd jääb vaid üle võtta uus kokku volditud ja niisutatud lapp ning puhastada poti välimised detailid: loputuskast, selle nupp (vaheta lapi poolt), kaas pealt ja seest (vaheta lapi poolt), prill-laud pealt ja alt, poti äär (vaheta lapi poolt) ja kõik välisküljed ning prügikasti välispind ja kaas (nii seest kui ka väljast). Seejärel võib mikrokiudlapid rahuliku südamega pesumasinasse pista.

Koristuse lõpuks tõmba põrand niiske lapiga üle. Neile, kel on tualetis maas vaip või poti kaane küljes tekstiilkate, tuleb Helge meelde, et ka neid tuleb korrapäraselt ehk siis kord või paar kuus pesta.

Kõikvõimalikud lõhnavidinat soovib koristusekspert aga WCst eemal hoida – need vaid summutavad haisu, mitte ei eemalda selle põhjust.

Kui nüüd kellelegi tundub, et selline põhjalik tualeti küürimine võtab meeletu aja ja iga nädal seda küll teha ei jõua, siis tegelikult polegi selleks vajadust. Kõik sõltub sellest, kui sageli, kuidas ja kes tualetti kasutab. Varjatud mustusega pindu soovib Helge kodus puhastada kord või paar kuus. Poti sisemus, põrand selle ümber ja kraanikauss vajavad küürimist keskmiselt paar korda nädalas.

ANNE PÖDER

NÄHTAMATU NÄHTAVAKS: Sinise valgusega UV-lamp toob tualettruumis nähtavale kõikvõimalikud pritsmed, nired ja mustuse, mida palja silmaga ei näe.

MÖTLE, MIDA KATSUD: Sagedast puhastamist vajavad ka need pinnad, mis küll ei tundu mustad, kuid mida tualetis kõige sagedamini katsutakse.

PUHAS HARI TAGAB POTIS PUHTUSE: Pärast iga kasutuskorda tuleb potihari korralikult puhtaks pesta, loputada ja kuivatada, mitte torgata räpasena kinnisesse topsti.